ΠΑΤΡΙΝΑ Σημειώματα

ΑΤΕΛΕΙΩΤΟ τὸ φετινὸ καλοκαίρι. Μέχρι τὴν στιγμὴ ποὺ χαράσσονται αὐτὲς οἱ γραμμές (μέσα Σεπτεμβρίου), ὁ οὐρανὸς εἶναι ἀνέφελος καὶ ἡ ζέστη στὸ φόρτε της.

Οἱ λάτρεις τοῦ καλοκαιριοῦ (καὶ ποιος δὲν εἶναι) τὸ χάρηκαν γιὰ τὰ καλὰ καὶ εὔχονται νὰ βαστήξῃ ἀκόμη γιὰ πολύ. Δὲν θὰ βαστήξῃ ὅμως. Τίς τελευταίες του ὧρες διανύει καὶ ὅπως καὶ νὰ τὸ κάνῃς, τὸ ἡμερολόγιο δὲν μπορεῖ ν' ἀνατραπῇ, ὅσο καὶ νὰ τὸ θέλουμε.

Ἔχει ὅμως καὶ τίς ἄσχημες πλευρὲς του τὸ μακρὺ καλοκαίρι. Μιὰ ἀπ' αὐτὲς, εἶναι ὅτι ἐπιτείνει τὴν λειψυδρία. Ἡ αἰτία εἶναι φανερή. Βροχὲς δὲν πέφτουν καὶ παράλληλα ἡ κατανάλωση τοῦ νεροῦ φθάνει στὸ ζενίθ λὲ ἀποτέλεσμα νὰ μειώνονται συνεχῶς τὰ ὑπόγεια ἀποθέματα. Τὼρα μάλιστα ποὺ τὸ πρόβλημα ἔχει γίνει ὀξύτατο καὶ δυσεπίλυτο, θὰ ἔπρεπε νὰ εὐχὼμαστε νὰ εἶναι τὸ καλοκαίρι ὅσο παίρνει πιὸ σύντομο. Ἐπειδὴ ὅμως δὲν εἶναι στὸ χέρι μας ἡ διάρκειὰ του, περιοριζόμαστε μόνο σὲ διαπιστώσεις καὶ εὐχὲς. Καὶ μιὰ ἀπὸ αὐτὲς τίς εὐχὲς, εἶναι νὰ ἔχουμε ὅσο τὸ δυνατὸ πιὸ πολλὲς βροχὲς τὸν χειμῶνα, ὥστε νὰ ἀναπληρώσουμε κάπως τίς καλοκαιριάτικες ἀπώλειες τοῦ νεροῦ.

Τὸ πρόβλημα βέβαια δὲν λύνεται, μιὰ καὶ χρειάζεται ριζικὴ ἀντιμετώπιση, ὥστε νὰ λυθῇ γιὰ μερικὰ χρόνια τὸ θέμα καὶ μετὰ βλέπουμε. Καὶ ἐπειδὴ ὁ Δῆμος μὲ τοὺς δικούς του πόρους δὲν μπορεῖ οὔτε τὶς... δημοτικὲς κρῆνες νὰ ἐπισκευάσῃ, ἄς ἀνοίξῃ τὸ κράτος τὴν τσέπη του, ὅπως τὴν ἄνοιξε γιὰ τὴν Ἀθήνα καὶ τὴν Θεσσαλονίκη. Ἐλπίζουμε νὰ τὸ κάνῃ — ἂν δὲν τὸ κάνῃ, θὰ... μεταναστεύσουμε ὅλοι στὴν Ἀθήνα καὶ τότε τὰ λέμε!

ΣΑΝ πολὺ τὸ ρίξαμε ἐπὶ τὰ χάλια τοῦ... Σικάγου. Ἀπαγωγὲς, δολοφονίες, διαρρήξεις καὶ ληστεῖες στὴν ἡμερησία διάταξη. Δὲν περνᾶμε μέρα ποὺ νὰ μὴν ἔχουμε ἕνα μικρὸ ἢ μεγάλο κρύφτο ἀπὸ τὰ φροῦτα αὐτὰ τοῦ δυτικοῦ «πολιτισμοῦ». Δὲν πρέπει ὅμως νὰ διαμαρτυρώμαστε. Εἶναι μοιραῖο, ὅσο θὰ ἐξελίσσεται (τεχνολογικὰ καὶ οἰκονομικὰ) ἡ χώρα, τόσο θὰ ἀναπτύσσονται παράλληλα καὶ τὰ ὑποπροϊόντα αὐτὰ τοῦ πολιτισμοῦ. Εἶναι ἀδύνατο νὰ τὰ ἀποφύγῃ κανείς μιὰ καὶ εἶναι ἡ ἀντίθετη πλευρὰ τοῦ ἰδίου νομίσματος.

Εἶναι μιὰ κατάσταση ἀναπόφευκτη ποὺ δὲν μποροῦμε μὲ κανένα τρόπο νὰ τὴν ἀποφύγουμε. Τὸ μονο ποὺ μποροῦμε — καὶ πρέπει — νὰ κάνουμε εἶναι νὰ προετοιμασταῦμε νὰ τὴν ἀντιμετωπίσουμε. Γιὰ νὰ νιωθήσουμε, εἶναι μᾶλλον ἀδύνατο.

ΣΙΓΜΑ

Δύο γυναικῶν μαρτύρων τὴν μνήμη γιορτάζει σήμερα ἡ Ἐκκλησία, τῆς Εὐφημίας καὶ τῆς Μελιτινῆς. Καὶ στὸν δύο γυναικῶν τὴν ἄθληση θαυμάζουμε τὸ θάρρος καὶ τὴν ψυχικὴ ἀντοχή. Δὲν ἦταν βέβαια δύναμη ἀνθρώπινη μέσα τους ἀλλὰ ἡ δύναμη τοῦ Θεοῦ ποὺ τὶς κρατοῦσε ἀλύγιστες. Τὸ ἔλεγε κάποτε ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς πρὸς τοὺς Ἀποστόλους: «Μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ τῶν ἀποκτεινόντων τὸ σῶμα, τὴν δὲ ψυχὴν μὴ δυνάμενον ἀποκτεῖναι». Ὅταν οἱ δήμιοι πελεκοῦν τὸ σῶμα οἱ Μάρτυρες τοῦ Χριστοῦ, οἱ ἄνδρες καὶ οἱ γυναῖκες, ὑφαίνουν μὲ τοὺς πόνους τους τὸ ἔνδοξο ἱμάτιο τῆς ἁγιωσύνης καὶ βάφουν μὲ τὸ αἷμα τους τὴν ἔνδοξη πορφύρα τῆς θείας βασιλείας.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΗΓΗΝ ΤΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ

Τὸ χρῆμα τὸ πολὺ ἀναιρεῖ τὶς εὐκολίες γιὰ τὴν ζωὴ τὴν ἐπίγεια, ἀντίθετα ὅμως δημιουργεῖ δυσκολίες μεγάλες γιὰ τὴν κληρονομιὰ τῆς αἰώνιας ζωῆς. Διότι μὲ τὸ χρῆμα ὁ ἄνθρωπος καταντᾷ φιλάργυρος καὶ πλεονέκτης. Δίνει τὴν καρδιά του στὸ χρῆμα καὶ τὸ κάνει θεό του καὶ Κύριό του. Δὲν μπορεῖ νὰ σκεφτῇ τίποτα τὸ πνευματικὸ καὶ ἀνώτερο. Γιὰ ν' ἀποκτήσῃ τὸν πλοῦτο, εὔκολα παραβαίνει τὰ σὲ ὁδηγίες καὶ ἐκμεταλλεύεται τὸν ἱδρῶτα τῶν ἄλλων. Γιὰ αὐτὸ, δὲν εἶναι παράδοξο αὐτὸ ποὺ βεβαιώνει ὁ Κύριος, ὅτι εὐκολώτερο εἶναι νὰ περάσῃ κάμηλος ἀπὸ τὴν τρύπα βελόνης, παρὰ ὁ πλούσιος νὰ εἰσέλθῃ στὴν αἰώνιο βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

ΜΕΓΑΛΕΣ ΑΛΗΘΕΙΕΣ

Ὁ ἴδιος ἄνεμος ποὺ φέρνει ἕνα πλοῖο στὸ λιμάνι μπορεῖ νὰ ρίξῃ ἄλλο στὸ πέλαγος.

(Μποβέ)

— Λοιπὸν, πῶς τὰ πήγατε μὲ τὸν ἑορτασμὸ τῶν 25 ἐτῶν τοῦ μαγαζιοῦ σας;

— Ἀπαίσια, φρικτὰ, χάλια!

— Γιατί; Τί συνέβη;

— Πάω στὸ μαγαζί τὸ πρωΐ. Κανεὶς δὲν μοῦτε τίποτα. Οὔτε συγχαρητήρια, οὔτε χαμόγελα. Τὸ μεσημέρι μόνο ἡ ταμίας μοῦ εἶπε ὅτι μὲ περιμένει σπίτι της. Ἔ, παρῆγορήθηκα. Πηγαίνω, καθόμαστε, πίνουμε λίγο βερμούτ, μὲ ἀπαλὴ μουσική. Τότε ἐκείνη σηκώνεται καὶ κατευθύνεται στὸ ἰδιαίτερο δωμάτιό της, λέγοντάς μου νὰ πάω, μόλις μὲ φωνάξῃ. Μόλις μπῆκε μέσα, ἐγὼ εἶχα ἀρχίσει νὰ γδύνωμαι καὶ ὅταν μὲ φώναξε ὥρμησα.

— Ἔ, νά, πού πῆρασες ὄμορφα. Τί παραπονιέσαι,

— Ἄμ, ἐδῶ εἶνοι πού ἔγινε τὸ κακό. Μὲ περίμεναν ὅλοι συγκεντρωμένοι μὲ λουλούδια νὰ μοῦ εὐχηθοῦνε..

ΣΑΛΗΝΙΚΕΣ ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ

Ὁ φίλος ὁ καλὸς ὅ,τι εὕρῃ τρώει.

★

Ὁ φίλος σὲ μιὰ ὥρα, ἀξίζει μία χώρα.

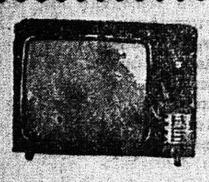

Η ΤΗΛΕΟΡΑΣΙΣ

ΕΙΡΤ — ΤΡΙΤΗ

6.30 Οἱ θησαυροὶ μιᾶς πολιτείας
7.00 Εἰδήσεις
7.15 Ματιές στὸν στίβο
7.30 Ὁ διαγωνισμὸς τραγουδιοῦ
7.50 Νέα τῆς Ὀθόνης
8.05 Τὸ Χολλυγουντ παρουσιάζει
8.40 Συνέδη
9.00 Εἰδήσεις
9.30 Ἡ μενεξεδένια πολιτεία
10.05 Τὸ δεῖπνο τῆς Τρίτης
10.50 Ὁ κόσμος στὸν πόλεμο
11.40 Πράκτορας ΟΣΣ. Ἀκολουθοῦν Ἑλληνικὰ Ποιήματα καὶ Εἰδήσεις.

ΥΕΝΕΔ ΤΡΙΤΗ

5.30 Εἰδήσεις.
6.00 Κάπταιν Σκάρλετ
6.30 Γενικὴ ἐκπαίδευση
7.00 Ἐκπομπὴ τοῦ Ἀρχηγείου Ἀεροπορίας
7.30 Ἡ Μάχη
8.20 Μουσικὸ Πρόγραμμα
8.40 Ὁ Ὀνειροπαρμένος
9.30 Εἰδήσεις
10.00 Ταινία μεγάλου μήκους
Οἱ ρψοκίνδυνοι
Εἰδήσεις

BOSCH ΤΟ ΑΠΟΣΤΑΓΜΑ ΤΗΣ ΤΕΧΝΙΚΗΣ ΤΕΛΕΙΟΤΗΤΟΣ

ΕΥΘΥΜΙΟΣ ΔΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΣ
ΤΕΧΝΙΚΑΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΙ — ΕΜΠΟΡΙΟΝ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΩΝ
ΟΔΟΣ ΜΑΙΖΩΝΟΣ 89 ΤΗΛΕΦΩΝΑ: 274-672 & 270-735
ΠΑΤΡΑΙ

ΚΗΠΟΥΡΟΣ
Ἀναλαμβάνει παντὸς εἴδους ἀνθοκομικὰς καλλιεργείας καὶ διαμορφώσεις
ΚΗΠΩΝ - ΠΑΡΤΕΡΙΩΝ Κ.Λ.Π.
Πληροφορίαι ΑΝΔ. Ρ. ΦΩΤΟΠΟΥΛΟΝ
Τηλ. 274—640

ΤΟ... ΜΙΣΗΤΟΝ ΛΕΞΙΚΟΝ

ΕΜΕΙΩΘΗ Ο ΑΡΙΘΜΟΣ ΤΩΝ ΓΑΛΛΩΝ ΕΥΓΕΝΩΝ

ΜΕΓΡΑΦΗΣΑΝ 23.943.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ — Νεοεκδοθεὶς κατάλογος τῶν Γάλλων εὐγενῶν δεικνύει ὅτι, εἰς τὴν Γαλλίαν ὑπάρχουν μόνον **4.057** γνήσιαι ἀριστοκρατικαὶ οἰκογένειαι, ἐνῶ ἄλλαι **23.943** οἰκογένειαι χρησιμοποιοῦν τέτλους εὐγενείας, οἱ ὁποῖοι δὲν τοὺς ἀνήκουν.

Τὸ Λεξικὸν τῆς Γαλλικῆς Ἀριστοκρατίας, ἐκ **1.214** σελίδων, συνετάγη ὑπὸ τοῦ κόμητος Φερνὰν ντὲ Σαὶν— Σιμὸν καὶ τοῦ βαρῶνου Ἐπιὲν ντὲ Σερεβίλλ, ἀμφοτέρων γόνων γνησίων ἀριστοκρατικῶν οἰκογενειῶν, οἱ ὁποῖοι εἰργάσθησαν ἐπὶ αὐτὸ ἐπὶ **15** ἔτη καὶ **14** μῆνας, θεωρεῖται δὲ βέβαιον ὅτι θὰ προκαλέσῃ σάλον μεταξὺ τῶν Γάλλων ἀριστοκρατῶν.

Ὁ νέος κατάλογος τῶν εὐγενῶν ἀγνοεῖ **23.943** οἰκογενείας δεδομένου δὲ ὅτι κάθε οἰκογένεια ἀποτελεῖται, κατὰ μέσον ὅρον, ἐξ **24** ἀτόμων, εἰς τὴν Γαλλίαν ὑπάρχουν, κατὰ τὸν κόμητα Σαὶν — Σιμὸν, **564.632 Γάλλοι, χρησιμοποιοῦντες πλαστοὺς τέτλους εὐγενείας!**

Ὡς ἐξηγεῖ ὁ κόμης ντὲ Σαὶν — Σιμὸν, ἡ ἔρευνα τοῦ ἔδειξεν ὅτι εἰς τὴν Γαλλίαν ὑπάρχουν 28.000 οἰκογένειαι φέρουσαι τέτλον εὐγενείας. Ἐν τούτοις ἐξ ὅλων αὐτῶν τῶν οἰκογενειῶν, μόνον αἱ 4.057 εἶναι γνησίως ἀριστοκρατικαὶ ἤτοι φέρουν εἰς τὰς φλέβας των γαλάζιο αἷμα, οἱ δὲ τέτλοι ἀπενεμήθησαν εἰς αὐτὰς, ὑπὸ τοῦ πρὸ τῆς Γαλλικῆς Ἐπαναστάσεως καθεστῶτος, ὑπὸ τῆς Παλινορθώσεως ἢ τῆς Αὐτοκρατορίας, εἰς ἀναγνώρισιν τῆς ἐγγενοῦς ἰδιοκτησίας των ἢ ὡς ἀνταμοιβὴν δι' ὑπηρεσίας προσφερθείσας εἰς τὸ κράτος.

Διεμαρτυρήθησαν

Ὁ κόμης ντὲ Σαὶν Σιμὸν λέγει ὅτι, μόλις ἐκυκλοφόρησεν ὁ κατάλογος, πολλοὶ εὐγενεῖς οἱ ὁποῖοι δὲν εἶδαν τὰ ὀνόματά των ἀναγεγραμμένα εἰς αὐτὸν, τοῦ ἐτηλεφώνησαν διὰ νὰ τοῦ ζητήσουν τὸν λόγον.

— Τοὺς ἀπήντησα ὅτι τὰ πιστοποιητικά των λὲν ἀποδεικνυαν τὴν εὐγένειαν τῆς καταγωγῆς των, λέγει ὁ κόμης. Ὡρισμέναι οἰκογένειαι μᾶς ἀπέστειλαν προσκλήσεις, τὰς ὁποίας εἶχον λάβει πρόγονοί των ὑπὸ τοῦ κυβερνήτου τῶν Παρισίων, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ 1789, διὰ νὰ μετάσχουν τῆς Συνελεύσεως τῶν Εὐγενῶν. Ἡ πρόσκλησις ὅμως ἐκείνη δὲν ἀποτελεῖ ἀπόδειξιν εὐγενείας. Διότι ὁ Κυβερνήτης ἐνόμισεν ὅτι ἦσαν εὐγενεῖς, διότι εἶχον κτήματα καὶ ἔζων ὡς εὐγενεῖς. Ἐν τούτοις, ὁ βασιλεὺς δὲν τοὺς εἶχεν ἀπονείμει τέτλον εὐγενείας.

Μεταξὺ τῶν μὴ ἀναγεγραμμένων εἰς τὸν κατάλογον εἶναι ὁλόκληρος ἡ οἰκογένεια Ρὸτσιλδ, ὡς καὶ ὁ Γάλλος Πρόεδρος Βαλερὺ Ζισκὰρ ντ' Ἐσταὶν καὶ ἡ σύζυγός του, Ἄνν.

ΞΕΝΟΙ ΤΙΤΛΟΙ

Ὁ κόμης ἐξηγεῖ ὅτι οἱ Ρὸτσιλδ δὲν περιελήφθησαν εἰς τὸν κατάλογον διότι οἱ τέτλοι εὐγενείας των δὲν εἶναι Γαλλικοί, ἀλλὰ Βρεταννικοί, ὁ δὲ Πρόεδρος καὶ ἡ σύζυγος του κατάγονται μὲν ἀπ' εὐθείας ἐκ τοῦ βασιλέως Λουδοβίκου ΙΔ΄ου, ἀλλ' ἐξ ἀριστερᾶς χειρὸς! Οἱ πρόγονοί των ἦσαν νόθα τέκνα τοῦ βασιλέως καὶ, μάλιστα, ἐκ μὴ ἐπισήμων βασιλικῶν ἐρωμένων.

Ἐν τούτοις τὸ βιβλίον ἀποκαλύπτει ὅτι ἀρκετοὶ ἐξέχοντες ἀριστεροί, καί, μάλιστα, στελέχη τῆς κομμουνιστικῆς ἐφημερίδος Οὐμανιτὲ καὶ τοῦ ἀριστεροῦ περιοδικοῦ Λὲ Νουβὲλ Ὀμπσερβατὲρ, ὡς καὶ ὁ πρόεδρος τοῦ συνδικάτου αὐτοκινήτων εἶναι ἀνεπιλήπτου εὐγενοῦς καταγωγῆς.

Ὁ κόμης λέγει ὅτι συνέταξε τὸν κατάλογον, διότι αἱ 4.057 ἐναπομείνουσαι οἰκογένειαι εὐγενῶν θὰ ἔχουν ἐκλείψῃ μετὰ 400 ἔτη, θὰ ἀπομείνουν δὲ μόνον οἰκογένειαι μὲ πλαστοὺς τέτλους.

— Ἤτο, πλέον, καιρὸς νὰ καταγραφοῦν αἱ γνήσιαι οἰκογένειαι εὐγενῶν τῆς Γαλλίας, λέγει ὁ κόμης, διότι ἡ ἀριστοκρατία δὲν ἀνανεώνεται. Τοῦτο ἰσχύει καὶ διὰ τὰς πλείστας χώρας τῆς Εὐρώπης. Μόνον τὸ Βέλγιον καὶ ἡ Ἀγγλία δημιουργοῦν νέους τέτλους. Εἰς τὴν Γαλλίαν, ὁ ἀριθμὸς τῶν εὐγενῶν μειοῦται κατὰ 25 ο/ο περίπου ἀνὰ 100 ἔτη.

Ὁ κόμης ἔχει ἑπτὰ τέκνα, ἐκ τῶν ὁποίων τρεῖς υἱούς.

— Οὕτω πρὸς τὸ παρὸν, δὲν κινδυνεύομεν νὰ ἐκλείψωμεν, λέγει.

ΦΟΒΕΡΕΣ ΔΙΑΠΙΣΤΩΣΕΙΣ

ΑΓΡΑΜΜΑΤΑ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΓΓΛΙΑΝ

ΛΟΝΔΙΝΟ. «Μιὰ ἀγράμματη νεολαία» ἦταν πρὶν ἀπὸ τρία χρόνια, ὁ τίτλος μεγάλου ἄρθρου σὲ ἀγγλικὴ ἐφημερίδα ποὺ ἐσήμανε τὸν κώδωνα τοῦ κινδύνου. «Ἐξωφρενικὴ ἡ πτώση τοῦ πνευματικοῦ ἐπιπέδου στὰ δημοτικὰ σχολεῖα» διάβαζες παρακάτω. Κατὰ τὴν ἄποψη τῶν παρατηρητῶν τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ τομέατῆς ἐποχῆς ἐκείνης, τὸ φαινόμενο εἶχε παράρει ἀνησυχητικὲς διαστάσεις κι ἀπαιτοῦνταν δρακόντεια μέτρα, διαφορετικὰ ἡ Μεγάλη Βρεταννία δὲν θὰ ἀργοῦσε νὰ χαρακτηρισθῇ σάν ἔθνος μισκρῶν ἀγράμμοτων. Ἡ κ. Μάργκαρετ Θάτσερ, ἐπὶ κεφαλῆς σήμερα τοῦ Συντηρητικοῦ κόμματος ἔτυχε νὰ εἶναι τότε ὑπουργὸς Ἐθνικῆς Παιδείας τῆς κυβερνήσεως Χήθ. Ὑπὸ τὴν αἰγίδα της λοιπὸν ἀνατέθηκε στὸν σέρ Ἄλλαν Μπούλλοκ, ἱστορικὸ καὶ πρώην ἀντιπούταν πανεπιστημίου τῆς Ὀξφόρδης ἡ φραντίδα νὰ μελετήσει ἀπὸ κοντὰ τὸ πρόβλημα καὶ νὰ φτιάξει μιὰ λεπτομερῆ ἔκθεση.

Ἡ ὀγκώδης αὐτὴ ἔκθεση ἀπὸ 609 σελίδες δημοσιεύθηκε προσφάτως γιὰ νὰ σκορπίσει τὴν ἀνησυχία καὶ τὴν ἀπογοήτευση στοὺς ἐκπαιδευτικοὺς κύκλους καὶ τίς ἀγγλικὲς οἰκογένειες. Σύμφωνα, ὅμως, μὲ τίς ἐπίσημες δηλώσεις τοῦ σημερινοῦ ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Παιδείας πρέπει νὰ διαβασθῇ ἀπ' τοὺς πάντες. Περιέχει πράγματι μερικὲς πρῶτες ἀλήθειες, ἄσχετα ἂν ἀποφεύγει ἐπιμελῶς νὰ δώσει πολλὲς συμβουλὲς καὶ νὰ ἐκφρασθῇ ἀπὸ φασιστικά.

Ἀπὸ τοὺς 18 συντάκτες τῆς «ἐκθέσεως Μπούλλοκ» ἕνας μόνος διαχωρίζει τὴ θέση του ἀπ' τοὺς ὑπόλοιπους καὶ προτιμάει νὰ δημοσιεύσει σὲ παράρτημα τὸ συμπέρασμά του. Εἶναι κατὰ τὰ φαινόμενα ὁ ὀρθόδοξος θεωρητικός, ὁ συμβατικός, ποὺ ἀνησυχεῖ μὲ τὸ ὅτι ἡ ἐκπαίδευση τραβάει σὲ στραβὸ δρόμο μὲ τὴ δικαιολογία πὼς ἀπαιτοῦνται μεταρρυθμίσεις, κι' ἀποτυχαίνει ἐκεῖ ὅπου οἱ παλιὲς μέθοδες ἔφεραν ἄριστα ἀποτελέσματα. Οἱ συνάδελφοί του ἰσχυρίζονται ὅτι τὸ παρακάνει στὴν ἀπαισιοδοξία, ὅτι δὲν ὑπάρχει κανένας ἄμεσος κίνδυνος κι ὅτι ἡ πτώση τοῦ ἐπιπέδου ποὺ διαπιστώθηκε τὸ 1972 σὲ μιὰ ἐποχὴ δηλαδὴ ποὺ ὁ προϋπολογισμὸς γιὰ τὴν Παιδεία εἶχε ξεπεράσει τὸ πενταπλάσιο τὸν προϋπολογισμὸ γιὰ τὴν Ἄμυνα, δὲν εἶχε τίποτα τὸ σοβαρὸ. Τὸ ὅτιδήποτε ἀνεμίσθηκε μιὰ ἀνησυχία, εἶναι ἕνα καλὸ σημάδι. Περιττὸ ὅμως νὰ συμπεράνει κανείς ἀπ' τὸ γεγονὸς αὐτὸ πὼς ἡ κατάσταση εἶναι ἐπικίνδυνη καὶ μάλιστα ἀμετάκλητη.

Ὁ ὄγκος ἐργασίας ποὺ βρίσκεται συσσωρευμένος σ' αὐτὴ τὴ 609 σελίδες τῆς «ἐκθέσεως» εἶναι ἐντυπωσιακός, τόσο ἐντυπωσιακὸς μάλιστα ποὺ σὲ καθησυχάζει ὅταν βγάζεις τὸ συμπέρασμα μετὰ τὴν ἀνάγνωση ὅτι «ὅλα τελικὰ θὰ τακτοποιηθοῦν μιὰ χαρά». Ἐργασία ὅμως τριῶν ἐτῶν γιὰ νὰ καταλήξεις σ' ἕνα συμπέρασμα τόσο ἀόριστο; Πολλοὶ εἶναι λοιπὸν αὐτοὶ ποὺ ἐκφράζουν τὴν δυσφορία τους καὶ πιστεύουν ὅτι ὁ Μπούλλοκ θὰ ἔπρεπε νὰ ἦταν πιὸ κατηγορηματικός.

Βγαίνει ὡστόσο ἀπ' τὴν «ἔκθεση» ὅτι μιὰ κοινωνία ποὺ λέγεται «ἀνεκτική» καὶ διακρίνεται γιὰ τὸν φιλελευθερισμό της, παράγει μέτριους ὑπηκόους ἢ μὲ πολὺ ἀργὴ ἀνάπτυξη ἀπὸ ἔλλειψη πνευθαρχίας. Τὸ ἐπίπεδο, χωρὶς νὰ εἶναι χαμηλό, θὰ μποροῦσε καὶ νὰ ἦναι κάπως πιὸ ἀνεβασμένο, καταλήγει ὁ Μπούλλοκ. Ὑπάρχουν, ὅμως δυσκολίες: τὸ ἐκπαιδευτικὸ σῶμα στερεῖται ἐξειδικευμένο προσωπικό. Τὸ πρόβλημα ποὺ θέτει ἡ παρουσία παιδιῶν μεταναστῶν στὰ σχολεῖα τῆς στοιχειώδους ἐκπαιδεύσεως εἶναι σοβαρὸ, ὑπὸ τὴν ἔννοια πὼς καθυστεροῦν πολλὲς φορὲς μιὰ ὁλόκληρη τάξη κλπ. Ἡ οὐσία δὲν βρίσκεται σ' αὐτό. Ἀπορεῖ κανείς, ὅπως καὶ ἡ «ἔκθεση» ἀπορεῖ ἐξ ἄλλου, ποὺ οἱ δάσκαλοι εἶναι ἀκατάλληλοι πολλὲς φορὲς γιὰ νὰ διδάξουν τὴν ἀγγλικὴ γλῶσσα. πού πολλοὶ ἀπ' αὐτοὺς δὲν ἔχουν πλήρη ἀπασχόληση ἢ ποὺ τὰ τρία τέταρτα ἀπ' αὐτοὺς περνοῦν τὸν καιρό τους διδάσκοντας ἄλλη ὕλη. Τὸ πιὸ σπουδαῖο ὅμως ἔγκειται στὶς μεθόδους στὶς ὁποῖες προσφεύγουν οἱ δάσκαλοι αὐτοί.

Ἐνῶ ὅμως ἡ «ἔκθεση» ἐκθέτει τὰ γεγονότα, δὲν προτείνει καμμιὰ ἀναλλακτικὴ λύση, πρᾶγμα ποὺ τὴν καθιστᾶ ἀνεπαρκῆ, κατὰ τὴν ἄποψη τῶν κριτικῶν. Ἀπὸ τὴν ἄλλη πλευρὰ τονίζει ἰδιαίτερα τὸν ρόλο τῆς οἰκογένειας, ἡ ὁποία πρέπει νὰ συμπληρώνει τὴν διδασκαλία ποὺ προσφέρει τὸ σχολεῖο. Ὅταν, ὅμως, ὅπως συμβαίνει στὶς μέρες μας, ὁ πατέρας καὶ ἡ μητέρα ἐργάζονται, εἶναι ποτὲ δυνατὸν νὰ παρακολουθεῖς ἀπὸ κοντὰ τὴν μελέτη τῶν παιδιῶν σου, προπαντῶν ὅταν πρόκειται γιὰ κύκλους ἐργατικοὺς ἢ γιὰ οἰκογένειες μεταναστῶν; Ὁ Μπούλλοκ ἐπιμένει πολὺ στὸ σημεῖο αὐτὸ, καὶ προτείνει νὰ γίνει μιὰ ἐκστρατεία στοὺς μελλοντικοὺς γονεῖς τόσο στὰ μαιευτήρια, πρὶν ἀκόμα γεννηθοῦν τὰ παιδιά, ὅσο καὶ μετὰ τὴ γέννησή τους στὰ σπίτια. Εἰδικευμένο προσωπικὸ θὰ ἐπισκέπτεται τακτικὰ τὶς οἰκογένειες καὶ θὰ ἐπιμένει ὥστε τὰ παιδιά, ἀπ' τὴν πρώτη στιγμὴ νὰ διδάσκονται τὴ γλῶσσα τους ὅσο τὸ δυνατὸν καλύτερα. Θὰ πρέπει ἐπίσης νὰ ὑπάρχουν στοὺς «παιδικοὺς κήπους» καὶ στὰ νηπιαγωγεῖα μεγαλύτερος ἀριθμὸς νηπιαγωγῶν. Ἕνας νηπιαγωγὸς γιὰ δυὸ παιδιὰ τουλάχιστον προτείνει ὁ Μπούλλοκ, ἂν καὶ τὸ ἰδανικὸ θὰ ἦταν ἕνας νηπιαγωγὸς γιὰ τὸ κάθε παιδί.

Τέλος, ἡ ἐμπεριστατωμένη αὐτὴ «ἔκθεση» ἀναφέρεται στὴν γλωσσικὴ κληρονομιὰ ποὺ ἔχει κάπως παραμεληθῆ ἢ κρίνεται κακῶς σὰν κεκτημένο ἀγαθό. Πρέπει νὰ ξαναδοθοῦν στὴ γλῶσσα οἱ τίτλοι τῆς εὐγενείας, τονίζει, καὶ γιὰ νὰ γίνει αὐτὸ νὰ τῆς ξαναδοθῆ ἡ προτεραιότητα, τὴν ὁποία ἔχει χάσει.

Η ΓΚΟΥΝΤΥΗΑΡ ΚΑΙ Η ΚΑΡΔΙΑ

Ἂν ὑπολογίσῃ κανεὶς πὼς ἡ ἀνθρώπινη καρδιὰ κτυπάει 42 ἑκατομμύρια φορὲς τὸν χρόνο, ἀντιλαμβάνεται τὶς δυσκολίες ποὺ ἀντιμετώπισε ἡ Γκουντυῆαρ στὴν προσπάθεια κατασκευῆς μιᾶς τεχνητῆς καρδιᾶς μὲ τὴν μεγαλύτερη δυνατὴ διάρκεια ζωῆς.

Ἕνα ἀπὸ τὰ πρόσφορα ὑλικὰ ποὺ ἤρθαν στὸ φῶς γιὰ ἐνδεχόμενη χρησιμοποίηση σὲ τεχνητὲς καρδιὲς, κατὰ τὴν διάρκεια τῶν δεκαετῶν πειραμάτων τῆς Γκουντυῆαρ, εἶναι ὁ νέος τύπος ἐλαστικοῦ ἐκ πολυολεφίνης.

Σὲ συνηθῆ βιομηχανικὰ πειράματα, ἡ πολυολεφίνη ἐπέδειξε ἀντοχὴ 150 ἑκατομμυρίων κάμψεων, δηλ. πέντε φορὲς μεγαλύτερη ἀπὸ τὸ φυσικὸ ἐλαστικό, καθὼς ἐδήλωσε ὁ ἐπί κεφαλῆς τῆς ὁμάδος τῶν ἐρευνητῶν τῆς Γκουντυῆαρ κ. Ντόναλντ Χίλιγκας.

Γιὰ νὰ ἔχῃ ἐπιτυχία αὐτὸ τὸ ἐλαστικὸ πρέπει κάποτε νὰ εἶναι σὲ θέση νὰ διαρκῆ τουλάχιστον δέκα χρόνια, ἢ νὰ ὑφίσταται ἕνα ἰσοδύναμο κάμψεις. Αὐτὸ ἀντιστοιχεῖ σ' ἕνα ἐλαστικὸ ποὺ εἶναι σὲ θέση νὰ διαρκῆ πάνω ἀπὸ 500 000 μίλια.

Ἕνας ἄλλος τομέας στὸν ὁποῖον τὰ πειραματικὰ ἔργα στήριαι τῆς Γκουντυῆαρ ἐπιτυγχάνουν συνεχῶς νέες ἀνακαλύψεις εἶναι οἱ θρομβώσεις τοῦ αἵματος. Τὸ μεγαλύτερο βῆμα ποὺ ἔγινε σὲ συνεργασία μὲ μιὰ ἰατρικὴ ὁμάδα τοῦ Δημοτικοῦ Νοσοκομείου τοῦ Ἄκρον, ἦταν ἡ ἀνάπτυξη ἑνὸς εἰδικοῦ ὑλικοῦ ποὺ καλεῖται ἡ λεκτρολούρ.

Εἶναι μιὰ ἴνα ἀπὸ ἀπαλὸ πολυεστὲρ ἐπενδυμένη μὲ ἠλεκτραγωγὸ κάλυμμα πολυρεθάνης καὶ ἔχει χρησιμοποιηθῆ μὲ ἐπιτυχία σὲ ἀρτηρίες ζώων. Τὸ ἠλεκτρολούρ δημιουργεῖ μιὰ μικρὴ ἀντίδραση, ὅταν ἔρχεται σ' ἐπαφὴ μὲ τὸ αἷμα, ἐμποδίζοντας τὴν δημιουργία ἐπικινδύνων θρομβώσεων.

Οἱ τεχνικοὶ τῆς Γκουντυῆαρ ἐργάζονται τὼρα μὲ σκοπὸ νὰ συνδιάσουν τὰ πλεονεκτήματα τῆς πολυολεφίνης καὶ τῆς πολυουρεθάνης γιὰ νὰ δημιουργήσουν μιὰ δυνατή, εὔκαμπτη οὐσία μὲ τέλεια ἀποδοχὴ ἐκ μέρους τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΝ ΑΦΡΙΚΗΝ:

ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟ «ΜΕ ΜΑΓΙΑ»!

ΝΑ.Ι.ΡΟΜΠΙ. Πολὺ χρῆμα πρόκειται νὰ φέρει τοῦτες τὶς μέρες τὸ ποδόσφαιρο στὴν Ἀνατολικὴ Ἀφρική. Ἀλλὰ ἄν δὲν ὑπάρχῃ κανένας χωργοπόδαρος Πέλε, μὴ σπεύσετε γιὰ ἐκεῖ: τὸ χρῆμα δὲν θὰ πάει στοὺς ποδοσφαιριστές, θὰ πάει στοὺς μάγους—γιατροὺς.

Καθὼς λέει ὁ Ὀμπάρε Ἀσίκο, γραμματέας τῆς Ποδοσφαιρικῆς Ὁμοσπονδίας τῆς Κένυα, ἕνας καλὸς μάγος ἐργαζόμενος γιὰ